

[Lis Møller]

rettiget har siddet varetægtsfængslet i 358 dage?»

Begrundelse

Af Jyllands-Posten den 12. juli 1982 fremgår, at justitsministeriet har nægtet at betale erstatning til en mand, der efter at have siddet varetægtsfængslet i 358 dage er blevet frifundet af et nævningeting ved østre landsret.

Besvarelse (23/7 82):

Justitsministeren (Ole Espersen):

Efter retsplejelovens kap. 93 a har den, der har været anholdt eller varetægtsfængslet som led i strafferetlig forfølgning, krav på erstatning for den derved tilføjede skade, såfremt han frifindes. Dog kan erstatning nedsættes eller nægtes, såfremt den sigtede selv har givet anledning til foranstaltningen, jfr. retsplejelovens § 1018 a, stk. 3.

I den konkrete sag, som omtales i spørgsmålet, har statsadvokaten for København ikke fundet grundlag for erstatning. Sagen er herefter på tiltaltes ønske blevet indbragt for retten til afgørelse af erstatningsspørgsmålet.

Justitsministeriet finder på denne baggrund ikke at burde kommentere sagen yderligere på nuværende tidspunkt. Det kan dog oplyses, at sagen ikke – som anført i spørgsmålets begrundelse – har været forelagt justitsministeriet.

Spm. nr. 961

Til *udenrigsministeren* (12/7 82) af:

Steen Folke (VS):

»Hvorfor var Danmark ikke – sammen med bl.a. Sverige og Mexico – medforslagsstiller til et forslag om fastfrysning af supermagternes atomarsenaler under den netop afsluttede FN-samling om nedrustning?»

Begrundelse

Udenrigsministeren har for nylig som svar på et spørgsmål fra mig (nr. 904) oplyst, at regeringen støtter forslag om fastfrysning af supermagternes atomvåbenarsenaler. Denne støtte er imidlertid ikke meget bevendt, hvis regeringen samtidig undlader at gøre noget i praksis, som kan fremme sagen.

Under FNs nedrustningssamling blev der fremsat en resolution om dette emne med bl.a. Sverige og Mexico som forslagsstillere. Information citerer den 9. juli den svenske nedrustningsekspert Inga Thorsson for en udtalelse om, at Danmark ikke ønskede at være medforslagsstiller på grund af NATO-medlemskabet.

Det er trist, hvis NATO-medlemskabet eller andre hensyn hindrer Danmark i at medvirke til at fremme konstruktive nedrustningsforslag. På den måde har den danske regering et medansvar for, at FNs nedrustningssamling blev noget af en fiasko.

Besvarelse (20/7 82):

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

På den 2. særlige FN-generalforsamling vedrørende nedrustning, der netop er afsluttet i New York, blev der i slutfasen af nogle få lande fremlagt visse konkrete resolutionsforslag. Denne fremgangsmåde var for så vidt et brud på det enighedsprincip (consensus), på grundlag af hvilket der oprindeligt var enighed om at afvikle samlingen, og de pågældende resolutionsforslag blev da heller ikke bragt til afstemning.

Blandt resolutionsforslagene var det af hr. Steen Folke omtalte. Det fremsattes alene af Sverige og Mexico, ikke, som antydnet i spørgsmålet, med støtte fra anden side. Der blev ikke rettet henvendelse til Danmark – så vidt vides heller ikke til andre lande – om at være medforslagsstiller til resolutionsforslaget. Spørgsmålet om dansk medforslagsstillerskab har således på intet tidspunkt været aktuelt.

Jeg vil endelig gerne gøre opmærksom på, at statssekretær Inga Thorsson på intet tidspunkt, heller ikke i den i spørgsmålets begrundelse refererede artikel i Information af 9. juli d.å., er citeret for en udtalelse om, at Danmark »ikke ønskede« at være medforslagsstiller.

Spm. nr. 962

Til *industriministeren* (13/7 82) af:

Wilhelm (VS):

»I hvor mange tilfælde har Nationalbanken givet fonde hjemmehørende i Liechtenstein tilladelse til at investere i Danmark?»